

Raporto de la IV-a Kongreso de la Internacia Asocio de Libera Penso

Londono

La 11-an de aŭgusto 2014

Conway Hall

Por la Apartigo de Eklezio kaj Ŝtato!

Por ke justeco estu farita al la viktimoj de la Eklezioj!

Por Libera Penso!

Internacia Renkontiĝo por la Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato.

Parolis, sub la komuna prezidanteco de Jean-Sébastien Pierre (Francio), Keith Porteous Wood (Britio), Christian Eyschen (Francio) kaj David Rand (Kanado), reprezentantoj por la AILP:

1. David Gozlan (Francio)
2. Paul Wattiez (Belgio)
3. Léo Igwé (Niĝerio)
4. Albert Riba (Hispanio), proparolanto de la AILP
5. Gautier-Ernest Ngumbu (Francio)

David Gozlán,

Ĝenerala Sekretario de Libera Penso (Francio)

Membro de la internacia konsilio de la Internacia Asocio de Libera Penso.

Karaj amikoj, Karaj kamaradoj,

Mi alportas al vi la fratajn salutojn de la nacia federacio de Libera Penso.

La ĉi-matenaj intervenoj lumigas la ĉi-posttagmezan diskuton. La krimoj de la Eklezio ne estas simplaj privataj aferoj.

Kiam ĉi tiuj kazoj aperis, unu el la defendlinioj de la Katolika Eklezio estis diri, ĉiu profesio havas siajn malbonajn pomojn. Ĝi estas akso, kiu ebligas minimumigi la respondecojn de ĉiu persono kaj de la katolika hierarkio unue. La vera demando ne estas tiu de la proporcioj de pederasta en la Eklezioj, la vera demando estas la kulpa silento de ĉi tiuj hierarkioj, kiu nur kovris kaj do kuraĝigis la daŭrigon de ĉi tiuj krimoj.

Ofte komplace de tiu ĉi silento, estas la Ŝtatoj. La ligo, la interkonekto, kiun ili havas kun ĉi tiuj Eklezioj, determinas la amplekson de la juraj procedoj. Sen iru disiĝo de Eklezioj kaj Ŝtato, estas pli malfacile elrompiĝi el la silento trudita de unu aŭ la alia. Ĝi ofte estas apartenanta al la religia komunumo kiu havas prioritaton.

Fakte,

Viroj de la Eklezio konstruas fidon kun familioj. Ĉi tiu fido estas partia de aparteno, rekono al komunumo. Tiuj ĉi familioj rekonas sin en la Preĝejo de la kvartalo, teritorio, regiono, deveno. Tiuj ĉi familioj, blindigitaj de la fido, de la kohereco necesa por la komunumo, submetiĝas fakte al la Eklezio kaj al la silento de la komunumo. li

ekzistas formo de morala diktaturo, stranga miksaĵo, kie religio superas la intimecon.

Kaj la interkovro inter spirita kaj tempa potenco pligrandigas silenton. Tion ni jam substrekis en la kontribuo de la nacia federacio de Libera Penso pri la dosiero pri la krimoj de la Eklezioj. En Francio

- la sekularismo de la Lernejo kaj de la Ŝtato kaj la loko de la publika Lernejo limigis la nombron de fermitaj lokoj (internejoj, junularaj tendaroj) ofertitaj al predantoj la eskalo de la pastraro limigas la eblecojn.

rekta superrigardo de junularaj movadoj, pastroj ofte estas anstataŭigitaj per "laikoj" (kaj ofte virinoj):

Blinda kredo....Pedofilaj pastroj? Ĝi estas nur usona problemo.

Estas plejparte la leĝo de 1905 pri Apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato kiu ebligas protekti infanojn kontraŭ la pretendoj de klerikoj. Estas ĉi tiu disiĝo kiu ankaŭ faciligas persekuti krimulojn, la leĝo de Homoj forbalaante la leĝon de Dio.

Tiel, la apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato garantias la ideon, ke la Ŝtato povas regi civitanojn sen la helpo de la Eklezioj. Tio ankaŭ ebligas eduki la plej junajn, levi ilin al pli alta konscio, protekti ilin kontraŭ dogmoj. Kompreneble, Apartigo ne protektas ĉion, sed ĝi metas ajnan civitanon sur egalan bazon antaŭ justeco. Membroj de la pastraro ne estas escepto al tiu regulo.

Nun en nia komuna hejmo, en nia AILP, kiaj estas la konkretaj paŝoj kiujn ni

ĉu ni povas atingi disigojn de Eklezioj kaj Ŝtatoj? Kiel ni povas helpi certigi ke la leĝdonanto agas por Apartigo kaj por respekto al ĝi?

Ekde ĝia kreaĵo en Oslo, la AILP daŭre promociis organizojn kaj individuojn kiuj batalis por Apartigo, kontraŭ dogmoj, por libereco de konscio.

Movado, kiu pripensas sin, pri la homaro, movado gvidata de la Racio

estas movado de la estonteco. Dogmoj, kredoj, superstiĉoj mallumigis la ĉielon de la homa inteligenteco, krom kvin mil jaroj da timoj kaj frustrigoj dum kiuj ni eliris el la kavernoj por liberigi nin, hodiaŭ, el la ĉenoj de la Religio.

Batalante por Disiĝo, estas ĉi tiu movado, kiun ni intencas daŭrigi.

Dankon.

IVème Congrès de l'Association Internationale de la Libre Pensée à Londres :
Soutenez et participez !

L'AILP a été fondée en août 2011 à Oslo en Norvège. Son deuxième Congrès a eu lieu à Mar del Plata en Argentine en novembre 2012 et son troisième Congrès vient de se tenir à Concepción au Chili en novembre 2013.

Le 4ème Congrès de l'AILP se tiendra à Londres le 11 août 2014 à **Conway Hall**, lieu mythique du militantisme anglais (c'est un peu la Mutualité à Paris) au 25 Red Lion Square.

La matinée sera consacrée à une conférence animée par **Keith Porteous Wood**, Directeur exécutif de la **National Secular Society** (Libre Pensée anglaise) sur « les crimes des Églises et la justice pour les victimes ». Des contributions sur différents pays seront aussi faites pour en débattre avec les participants au Congrès mondial de l'AILP.

L'après-midi se tiendra un meeting international pour la Séparation des Églises et de l'État. Des représentants de Libre Pensée de différents pays y prendront la parole. Ce 4ème congrès de l'AILP sera un moment du développement international de la Libre Pensée et aussi du Bureau Européen de Coordination de la Libre Pensée.

Nous appelons tous les libres penseurs à participer à cet événement et à soutenir financièrement la préparation de ce Congrès mondial de la Libre Pensée.

Nous avons besoin du concours de tous pour réussir.

Pour la Séparation des Églises et de l'État !
Pour que justice soit rendue aux victimes des Églises !
Tous à Londres le 11 août 2014 !

Merci de votre soutien.

Je, soussigné, Nom : Prénom :

Adresse : Ville :

Code Postal :

J désire être informé(e) de la préparation du 4e Congrès de Londres de l'AILP

J m'inscris pour participer au Congrès mondial de Londres

J verse la somme de : €.

Envoyer un chèque à l'ordre de « Libre Pensée - Londres »
et à retourner à Libre Pensée 10/12 rue des Fossés-Saint-Jacques 75005 Paris.

Paul Wattiez de CLP-VDK

(Rondo de Libera Penso - Vrijdenkerskring)

Jen kelkajn tagojn, en Belgio, estis la nacia festo

nale. Kiel ili komencis

Kio estas la festoj? Per a Te

Deum festita de la primato de la Katolika Eklezio, antaŭ la publikaj aŭtoritatoj, inkluzive de la plej alta, ĉi-kaze en Belgio, la reĝo.

Ĉi tio estas por prezenti, iomete, la belgan pejzaĝon kaj diri al vi, ke ĝi estas sufiĉe programo por paroli pri la apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato en ĉi tiu lando. Ni komprenos, ke estas laboro farenda por la sekularistoj de ĉi tiu lando. Alivorte, en Belgio, ŝtata sekularismo ne ekzistas. Ni parolas pri "neŭtraleco". Tio estas...?

La katolika eklezio en Belgio?
Longa tradicio de krimoj

En la cetero de nia prezento, post mallonga historia memorigo, nepre reduktiva, pri la kreado de Belgio, ni skizos la financadon de religioj per publikaj subvencioj por fini kun la financado de subvenciitaj konfesiaj lernejoj aŭ por paroli pli simple privataj, esence katolikaj, lernejoj.

Artefarita stato

Dum la jaro 1830, la tempo de la fondo de la Belgio (1), Eŭropo spertas revolucion ondon: Francio, Germanio, Pollando, ... kaj ankaŭ en Belgio. Eĉ se la belga proletaro en trejnado ludis gravan rolon dum la revolucio (rolo ofte kaŝita en la oficiala historio), ĝi estis regita de

burĝa nante, katolikoj kaj liberaluloj unuiĝis. Ĉi tiu rev-

Lution estis farita kontraŭ la malamata reĝimo de Nederlando kaj ĝia reĝo kun profunda deziro al alligiteco al Francio.

Kion Anglujo, Aŭstrio, Prusio kaj cara Rusio ne povis akcepti. La revolucioj estis subpremitaj aŭ ĉesigitaj. En Francio, la monarkio estis konservita metante Ludoviko Filipo sur la tronon, en Belgio, la grandaj potencoj trudis reĝon (kiun ili serĉis ankaŭ eksterlande).

Rezulto de la ekvilibro inter la eŭropaj potencoj komence de la 19-a jarcento, la belga Ŝtato povas esti priskribita kiel

artefarita Ŝtato. Ĉi tio estas grava fakto konsistiganta la "reĝlandon de Belgio" ĉe la origino.

En tiu tempo la teritorio de la estonta Belgio estis parto de la Regno de Nederlando.

Monarkia Ŝtato

Ne estante la rezulto de nacia, popola movado, sed trudita de la eŭropaj potencoj, la belga Ŝtato konsistiĝos kontraŭdemokratie el kompromiso inter terposedantoj, kapitalistoj kaj pastroj, plimulto en la Kongreso, neante la ekziston de popoloj kaj precipe de la Flandroj sur la lingva nivelo, kio ne estos sen sekvoj.

La Kongreso donas al Belgio konstitucian monarkion

tional, hereda.
Finŝtono de la institucio
tutions, ŝi koncentriĝos
montri la kontraŭkarakteron
demokrata ŝtato.

Financado de religioj

La Belga Konstitucio
estas la rezulto de al-
ligo inter katolikoj

likoj kaj liberaluloj. Kontraŭ la libereco de opinio kaj gazetaro donita al
liberaluloj, la Eklezio akiras liberecon de edukado, liberecon de kultado
kaj la financadon de tiuj fare de la Ŝtato.

Artikolo 19 de la Konstitucio : "La salajroj kaj pensioj de ministroj pri
religio estas respondeco de la Ŝtato; la sumoj necesaj por trakti ilin
ĉiujare aldoniĝas al la buĝeto"

Larĝe, la nuna belga sistemo estas identa al tiu evoluigita en 1830. Ĝi
estas karakterizita per financado de la diversaj religioj laŭdire
"rekonitaj" de la publikaj aŭtoritatoj.

Krom salajroj kaj pensioj, municipoj devas ekzemple zorgi pri riparoj
de religiaj konstruaĵoj kaj provizi loĝejon por la ministro.

de adorado.

Dum la sekvaj du jardekoj, la Katolika Partio daŭrigis sian ofensivon
kaj akiris provizaĵojn favorajn al la pastraro: pago de la salajroj de
vikarioj kaj armeaj pastroj, sendevigo por teologiestudentoj de
militservo kaj sendevigo de la kulto de la devo de anasiza ĵurio.

La lerneja milito ekzercis de la klerikoj

Kio pri hodiaŭ kaj en lastatempa historio?

Ni vidos, ke la Eklezio ĉiam daŭre faris viglan batalon por alproprigi la
plej grandan eblan lokon en la publika sfero. La demando

Kiel fari eĉ pli da mono?

lernejo estos pri-
mortiga.

Estas tre grava dato en

la historio de la

Belgio: 1958 kaj
la Lerneja Pakto.

Ĉi tio estos la

Efektivigo

ofensivo de la klerikala

principo vidita antaŭe:

libereco de edukado, libereco de kulto, ... kaj financado de tiuj
"liberecoj" per publikaj monrimedoj!

La Lernejo "Pakto", akirita eĉ sur fono de muskolaj manifestacioj de
klerikalaj batalionoj, unuflanke devigas la publikajn lernejojn organizi
kaj doni religian edukadon (religiaj lecionoj). Ni memoru, ke antaŭ ĉi
tiu pakto, signifa nombro da publikaj lernejoj ne organizis religiajn
klasojn.

Aliflanke ĝi devigas la Ŝtaton subvencii la instruadon
konfesejo.

Ekde la subskribo de ĉi tiu pakto, la klerikala pari daŭre postulis kaj
akiris pli kaj pli da publikaj financadoj por siaj lernejoj. Kiel ekzemploj:

- "Sociaj avantaĝoj" 2001: Se publika lernejo
situanta sur la teritorio de komunumo profitas de a
certa speco de avantaĝo, la municipo havas la devontigon
provizi al ĉiuj aliaj kredaj lernejoj aŭ
ne, situanta sur sia teritorio, la samaj avantaĝoj.

- Interkonsento (konata kiel Sankta Bonifaco) 2001 kondiĉas ke
subvencioj por konfesia edukado iom post iom pliiĝos de 50 ĝis 75 %
de la totala asigno de publikaj lernejoj. En 2013, por atingi ĉi tiujn 75%,
la registaro reduktis la sumojn donitajn al publika edukado por pliiĝi
tiun de privata religia edukado.

- En 2013, la kreda reto postulis kaj akiris 100% financadon por siaj
novaj lernejkonstruaĵoj.

lairas en la Brusela Regiono kaj petas ĝian vastiĝon

mento por la Valona Regiono.

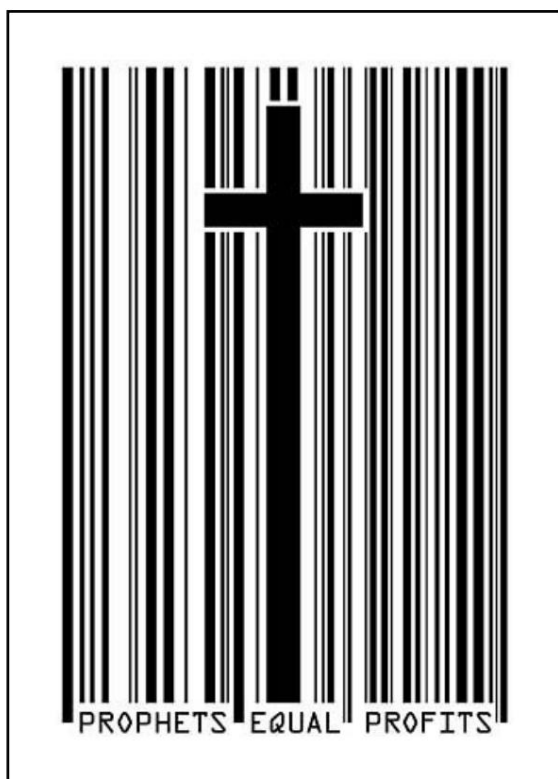
La malsupra tabelo montras la amplekson de publikaj monrimedoj monopoligitaj de la konfesia edukado malprofite de la oficiala edukado.

Edukbuĝeto en la Franca Komunumo (en miloj da eŭroj)

	Komunumo nauxteco. franca	Provinco kaj Kom- munes	Senpaga	Entute
2002	1.083.710	1.287.218	2.199.719	4.570.646
2006	1.208.197	1.514.192	2.569.016	5.291.405
2009	1.313.376	1.694.089	2.872.548	5.880.013

Fonto: www.statistiques.etnic.be

Kiel ĉi tiu tabelo indikas, la senpaga reto, tio estas esence katolika, estas financata preskaŭ egale per publika edukado (2,872 miliardoj por 3 miliardoj). La apetito de la Eklezio ne ĉesas tie. Per sia politika reprezentanto, la CDH (Kristan-Demokratia Partio) postulas la plenan financadon de

lia konstruita-
sco- mentoj
legi ĉion
restanta
posedaĵo-
silentigi.

Distribuado
de la diversaj
pozicioj de
subvencio-
mento al

kultoj

Sektoroj	Kvantoj
Filozofiaj kursoj (kursoj de 325,00 milionoj da senkonfesaj religioj kaj moralo)	eŭroj
Ŝargoj	111,40 milionoj eŭroj
Salajroj	103,00 milionoj eŭroj
Pensioj	35,50 milionoj eŭroj
Konstruaĵoj	30,90 milionoj eŭroj
Sendevigoj de retenimpostoj im-	13,70 milionoj
Verkoj	13,00 milionoj eŭroj
Chapelaincies	7,50 milionoj eŭroj
Televideo kaj Radio Spektaklo	2,00 milionoj eŭroj

Fonto: Le Soir: La financado de kultado. 9 januaro 2013

Tiel, la financado de religioj kostas, almenaŭ, 650 milionojn da eŭroj en publikaj monrimedoj ĉiujare.

La Eklezio kaj Justeco

En la areo de justeco, la Eklezio ankaŭ tie sukcesis trudi determinan influon. Ekzemplo de tio estas seksmisuzo de pastraro.

Post intertraktadoj inter la hierarkio de la Eklezio kaj la Ministro de Justeco, la pastraro akiris la kreadon de speciala komisiono respondeca por ricevado de plendoj de viktimoj ... kaj por determini ĉu pliaj agoj estas prenitaj tie. Vera fuŝkontakto de la jura proceduro.

Parlamentanoj devis demandi la ministron

respondeca por esti la ministro de Justeco kaj ne de la Eklezio. Kaj ke ili memorigas al la Eklezio, ke "... estas la justeco de homoj, kiu decidas la kulpon kaj la punon . » tiel ke la memorando de kompreno estas denunciata kaj tiu ĉi aparta komisiono dissolvita.

Sur la krima fronto, la enketjuĝisto respondeca pri esploro de la seksmisuzo de pastroj ekŝiĝis post premo. Ekde tiam, la esploro estas en progreso mortinta.

La batalo por vera sekularismo en Belgio

En 1993, la Konstitucio estis ŝanĝita por certigi la financadon de laikaj organizaĵoj el publikaj fondusoj: "La salajroj kaj pensioj de delegitoj de organizaĵoj agnoskitaj perleĝe kiuj ofertas moralan helpon laŭ senkonfesia filozofia koncepto estas ĉe la ŝtata pagendaĵo; la sumoj necesaj por trakti ilin estas aldonitaj ĉiujare al la buĝeto" (fonto: art. 181 §2).

Ĉi tiu modifo de la Konstitucio ne estas sen graveco en la batalo por strikta apartigo de Eklezioj kaj Ŝtato. Efektive, kiel profesoro pri publika juro s-ro Uyttendaele atentigas: "... Gravas pri la konstitucia revizio farita en 1993, ke, per la kulmino de longa lukto, la sekularistoj donis kredindecon kaj donis pliforton al la mem principo de la ŝtata financado de la religioj kaj ties agado estos multe pli malfacila, morgaŭ, defii la ŝtatan financadon de eklezioj, ĉar la sekularismo mem profitos de ĝi, tio estas diru, ke oni forigu al la sfero de privataj interesoj ĉion, kio koncernas la kredon kaj la ekzercon de religio..." (fonto: www.lesoir.be, 09/10/1994).

Tiu ĉi pozicio atentigas pri la situacio de la batalo por sekularismo en Belgio. Estis pluraj el ni en Belgio, kiuj pensis, ke la longa batalo pri kiu ĉi tie parolas, kaj kiu estis prenita de la CAL (Sekulara Agado-Centro) organizanta sekularismon en Belgio, povus konduki nur al sekvoj.

regebla por a
ade-
kvanto de sekularismo.
Ja de kio
agnosko
ĉu? Kiel
unu el la novaĵoj
"rekonitaj religioj
nuda" kaj kiel tia
subvenciata?

Uyttendaele por-
sekvos la modifon
tion de la Konstitucio

en 1993: " ...Kiel ni povas kompreni ĉi tiun provizon?

Iuj, precipe en laikaj rondoj, vidos ĉi tion kiel ĉi tiu longe atendita oficiala rekono. Ili povos, prave, kontentigi pri tio, ke la morala helpo donita, en hospitaloj, en malliberejoj aŭ en aliaj lokoj, de laikaj konsilistoj ne plu estos marĝenigita. Same kiel ministroj aŭ kapelanoj de diversaj religioj, laikaj konsilistoj povos agi

en klareco kaj plenumi sian mision estante ekipita per stavi estis konstitucie agnoskita. »

Niaflanke, ni opinias, ke kvankam estas evidente, ke signifa evoluo de helpaj strukturoj devas okazi, ni opinias, ke tio estas socia kaj kolektiva devo, ne politike nek filozofie nur markita, sed kiu apartenas al la publika servo.

Kiel la juristo ankoraŭ diras, devas " ... ĉiuj tiuj, kiuj plenumas ĉi tiun mision, estu provizitaj per dorso-sardo?..."

Krome, ŝajnas al ni, ke la pozicioj de la CAL ankaŭ prezentas problemon en alia fako: tiu de edukado. Gravas konservi tre klarajn poziciojn pri ĉi tiu temo. Kia ajn la enormaj atingoj, en Belgio, de tiel nomata "libera" aŭ konfesia edukado en leĝoj, buĝetoj, praktikoj kaj aliaj lernejoj paktoj, ĉu ni rezignas?

Ĉu ni ankoraŭ estas favoraj al la senkondiĉa defendo de la publika edukado kaj kontraŭ la subvencio de la konfesia edukado?

Ĉu la malnova principo "publikaj fondusoj por publikaj lernejoj, privataj fondusoj por privataj lernejoj" maluziĝis? Ni havas kialon kredi, ke por la CAL tio estas la kazo. En gazetara komunikado datita la 22-an de julio 2013, la prezidanto de la CAL tiutempe de-

petu la koncernajn aŭtoritatojn pëtentas, en la kunteksto de severeco, "...serĉebla aliloke ol en la marko-la ŝparojn farotajn ser..." (akcepto de severeco) kaj, "...se tio ne eblas..." dividi la klopodon inter privataj lernejoj kaj publikaj lernejoj!

Tial, en junio 2013, kelkaj laikaj aktivuloj fondis la CLP-KVD (Cerklo de Libera Penso -

Kring van het Vrije Denken).

Oni notu, ke ĉi tiu rondo celas esti dulingva.

La CLP-VDK, movado juna, atestas per sia pre-

sento en ĉi tiu IV-a Kongreso, ke li deziras registriĝi dekomence en la kadro de la AIP kaj ĝia batalo por la disigo de Eklezioj kaj Ŝtato, por ke justeco estu farita al la viktimoj de la Eklezioj kaj por la Libera Pen-vidu.

Asociación Internacional del Libre Pensamiento

Por la absoluta libertad de consciencia,
la igualdad en la diversidad
y la laicidad de los Estados

Kiel la Apartigo de Religioj kaj Ŝtato profitas Afrikon

Léo Igwé (Niĝerio)

Por plej multaj politikistoj en

Afriko, apartigi Religiojn kaj Ŝtatojn reprezentas tre malfacilan defion. Sekularismo vidiĝas

kun suspekto kaj foje kun opozicio. Multaj landoj en la regiono havas tiun principon de apartigo garantiita de sia konstitucio. Sed la konstitucia principo apenaŭ realiĝas pro la grandega influo de religiaj institucioj al politiko kaj registaro.

Sekularismo estas "papera tigro" kiu havas nenian influon sur politikaj praktikoj en multaj partoj de la regiono. Laika registaro estas konsiderata ideala formo de registaro, okcidenta koncepto. La apartigo de la eklezio/Moskeo kaj la Ŝtato estas perceptita kiel formo de politika utopio kiu estas fremda al la afrika nocio de registaro. Religio kaj la ŝtato miksiĝas en ĉiutaga afrika politika vivo. Religio kaj la Ŝtato kunfandiĝas en realan administradon. La realo de la miksaĵo de Religio kaj Ŝtato ne estas la sama en la landoj de la regiono. La situacio estas pli malbona en islamaj plimultaj ŝtatoj, ĉar mankas aprezo de apartigo inter la Moskeo kaj la ŝtato. La landoj estas priskribitaj kiel islamaj respublikoj. Ŝtatoj ne estas res publica sed publikaj islamaj propraĵoj. Ne estas distingo inter islama spaco kaj publika spaco. Islamo estas la ŝtata religio kaj Ŝaria juro estas la fakta bazo de ŝtata juro.

La disiĝo de Eklezio, Moskeo kaj Ŝtato prezentas gravan defion al politikistoj ĉar demokratio estas ludo de nombroj kaj voĉdonado. Neniu el ili volas esti rigardata kiel kontraŭreligia. Demokratio karakterizas plimulta regado. La volo de la homoj ofte estas motivita aŭ influita de religio.

Religiaj interesoj ofte

determinas la sorton de

politikistoj. Ŝtataj agantoj do kliniĝas

al religiaj sentoj por legitimi sian venkon en elektoj aŭ konservi sian potencon. Ili uzas religion por plifortigi siajn politikajn ambiciojn malgraŭ konstituciaj provizaĵoj. Politikistoj faras ĝin kaj povas fari ĝin por gajni la plimulton de voĉoj eĉ se tio signifas anstataŭigi laikajn ŝtatajn leĝojn per religiaj leĝoj aŭ fari religiajn pekojn ŝtatkrimojn.

Sekve, ĉi tiu ambigua rilato inter la Eklezio/Moskeo kaj la Ŝtato ne havis pozitivan kaj progreseman efikon al demokratio kaj regado en la regiono. Miksi Religiojn kaj Ŝtaton kaŭzis konflikton, dividon kaj diskriminacion. Tio kaŭzis politikon de ekskludo, formo de religia strategio de dividi kaj konkuri. La manko de apartigo inter Eklezio kaj Ŝtato malhelpis la evoluon de moderna demokratia Afriko ĉar politiko ne estis konstruita per la volo de la popolo sed ŝajne per la volo de Dio aŭ de Alaho aŭ eĉ pli bone, per la volo de la viroj kaj virinoj. de Dio. Neelektitaj pastroj, ulamoj, episkopoj kaj imamoj, kaj ne elektitaj reprezentantoj de la homoj, determinas la leĝojn kaj politikojn adoptitajn fare de la ŝtato.

Multaj demokratioj en Afriko estas fakte teokratioj ĉar afrikaj klerikoj tradukis siajn artikolojn de fido al Dio en politikajn normojn. Ŝtata politiko estas determinita pli de tio, kio okazas en preĝejoj kaj moskeoj, ol de tio, kio okazas en Parlamento aŭ Asembleo.

La manko de apartigo inter Eklezio, Moskeo kaj Ŝtato en politika praktiko subfosis la starigon de paca, tolerema kaj progresema socio ĉar leĝoj fariĝis religiaj dogmoj en la larĝa signifo. Prezidantoj, guberniestroj kaj leĝdonantoj estas preskaŭ pastroj, ŝejkoj, episkopoj kaj imamoj.

Unu aspekto de afrika socio kie la negativa efiko de la miksado de religio kaj politiko estas tiel evidenta en Afriko estas en la batalo kontraŭ religia ekstremismo, precipe la islama movado. Multaj landoj kun islama plimulto luktas kun la problemo de religia fundamentismo. Ili partoprenas kun limigita sukceso en ĉi tiu batalo pro la foresto de apartigo de la Moskeo kaj la Ŝtato.

Ekzemple, en Niĝerio, duonliberala islamisma grupo, Boko Haram, gvidis perfortan kampanjon por efektivi pli striktan version de Ŝario-leĝo kaj establi islaman ŝtaton. Boko Haram uzas la tropezon de politika Islamo en la regiono, inkluzive de la nuna apliko de Ŝario-leĝo en la ŝtato.

Pro la kunfandiĝo de la Moskeo kaj la Ŝtato fare de la registaro de ĉi tiu regiono, la Ŝtatoj ne poziciigas sin en neŭtrala maniero kontraŭbatali la problemon de Islamismo, ĉar ekzistas kelkaj komunaj punktoj inter la intencoj de ŝtatoj efektivantaj Ŝarioleĝo kaj tiuj de Boko Haram. Liberigi la leĝojn, justecon kaj politikon de Islamo ebligas al afrikaj ŝtatoj venki Boko Haram kaj aliajn batalemajn grupojn en sia klopodo establi islaman ŝtaton en Niĝerio, Malio kaj aliloke.

Alia areo, kie la negativa efiko de miksado de religio kaj politiko estas tre evidenta, estas la areo de protekto de homaj rajtoj. Ĉi tio-

Tio estis klare pruvita en la kazo de Meriam Ibrahim, kristana virino kiu estis kondamnita al morto en Sudano ĉar ŝi rifuzis rezigni sian kristanan kredon. S-ino Ibrahim estus liberigita el malliberejo, sed la cirkonstancoj, kiuj kondukis al ŝia kondamno kaj malliberigo, postulas iom da pripensado. Meriam estis naskita al islama patro kaj kristana patrino. Sed ŝi estis kreskigita kiel kristano fare de sia patrino.

La islama tribunalo en Sudano regis ke la kristana profesio de Meriam sumiĝis al apostateco kaj kondamnis ŝin al morto. Sinjorino Ibrahim estis graveda en la momento de sia proceso kaj naskis en malliberejo. La verdikto estis ebla ĉar Sharia leĝo nuntempe validas en Sudano. Ekde 1983, Sudano aplikis tradukon de la patriarkaj kaj mizoginaj normoj de Islamo kiuj estas malkongruaj kun universalaj homaj rajtoj en juro. Kaj mi faras la demandon: kial patraj kaj ne patrinaj ligoj validas en sia religia profesio?

Kial patreco aŭ patrineco entute gravas? Ĉu ni heredas religion? Se la patro aŭ patrino estas islama, ĉu la persono devas esti islama? Kial ĉi tiu limo resti islamano? Religia profesio estas rajto, kiun ĉiu praktikas malgraŭ la religio de siaj gepatroj. Religia kredo ne estas io, kion vi heredas de via patro aŭ patrino, ĉu ne? Oni estas aŭ devus esti libera ŝanĝi religion aŭ konvertiĝi al alia religio. Ĝi ne devus esti en risko de lia vivo. Sed tio estas la kazo en Sudano pro la manko de apartigo de la Moskeo kaj la Ŝtato.

La sekularigo de Sudano

helpos la landon ĉesigi ĉi tiun organizitan kaj leĝigitan diskriminacion, kiu karikaturas ĝian deziron protekti homajn rajtojn kaj precipe la religian liberecon.

gion. Apartigu la sudanan ŝtaton kaj ĝian sistemon

justeco de Islamo faros

lia registaro ar-

senpartia kaj garantianto
de la egalaj rajtoj de ĉiuj
individuoj.

Islamo kaj kristanismo
estas antikvaj religioj
normoj kun
nekongruaj kun tiuj de
moderna demokratia
ŝtato.

kun

kaj ne la ekonomioj de
ĉi tiuj afrikaj landoj.

Se afrikaj registaroj
apartigas la Eklezion/

Moskeo la Kaj
Ŝtato, ĉi tiuj financoj estos
ŝparitaj
vetas kaj pli bone

uzata por konstrui
lernejojn, plibonigi la
eduknivelon, krei
laborlokojn

laborpostenoj kaj
entrepreni realajn

disvolvajn projektojn, kiuj povas alporti palpeblajn kaj mezureblajn profitojn kaj
kiuj povus eligi milionojn da afrikanoj el malriĉeco.

La disiĝo de Religio kaj Ŝtato permesos al afrikaj Ŝtatoj batali kontraŭ malriĉeco
kaj plibonigi siajn ekonomiojn. Miksi religion kaj politikon malriĉigas afrikajn
landojn kaj subfosas iliajn klopodojn venki malriĉecon kaj subevoluo.

La disiĝo de Religio kaj Ŝtato fariĝis unu el la plej urĝaj kaj necesaj projektoj de
la 21-a jarcento por afrikaj registaroj.

Pro la manko de apartigo aŭ ĝia malobservo de politikistoj, multaj malriĉaj afrikaj
ŝtatoj elspezas miliardojn da dolaroj ĉiujare sponsorante pilgrimadon al la Sankta
Lando, konstruante preĝejojn kaj moskeojn. Ĉi tiuj pilgrimadoj servas la
ekonomiojn de gastigantaj landoj kiel Israelo aŭ Saud-Arabio,

Do, komenciĝu la sekularigo de Afriko!

Albert Riba (Hispanio), proparolanto de AILP

Kunuloj kaj kunuloj, karaj amikoj:

Mi dividas mian intervenon en du partojn, la unuan

parton en kiu mi resumos la agojn, kiujn ni, hispanaj liberpensuloj, faras. Kaj dua parto por dividi miajn pensojn pri la socia realo kaj estontaj agoj de la AILP.

En Hispanio ni suferis en la lastaj jaroj pro tre konservativa registaro, kun granda nombro da ministroj, kiuj estas fundamentismaj disĉiploj de katolikaj religiaj sektoj.

Niaj agadoj estis direktitaj en la direkton de konfrontiĝo de la privilegioj, kiujn la katolika religio ricevas de la ŝtato, kaj de la decidoj de la Ekzekutivo kontraŭ la interesoj de la civitanoj.

Ni iniciatis grandskalan kampanjon, konforme al la propono de AILP, por akiri la forigon de la delikto de blasfemo el la Hispana Pena Kodo, per la implikiĝo de politikaj partioj kaj la okazigo de publikaj ceremonioj.

La 30-an de majo, la "Ateisma Marŝo" estis festita en Madrido. en protesto kontraŭ la privilegia okupado de publikaj spacoj fare de katolikaj "procesioj". Ĉi tiu marŝo, kiu komence estis planita por tio, kion ili nomas Sankta Ĵaŭdo, estis malpermesita, la kvaran sinsekvan jaron, de la registaraj aŭtoritatoj, ĉi-okaze oni planas lanĉi leĝan procezon petante protekton por la menciita diskriminacio kaj krimigo de ateistoj.

En la sama linio, ni partoprenis en la kampanjo "Ĉesigu la Kriminadon de Socia Protesto".

En Valencio estis lanĉita kampanjo sub la slogano "Demetu krucifikson en publikaj servoj" pro tio, ke post 36 jaroj de a-konfesia ŝtato ekzistas ankoraŭ granda kvanto da religiaj simboloj en la publikaj oficoj.

publika ministerio.

En ĉiuj lokoj, kie ni ĉeestas, ni daŭrigis niajn kulturajn agadojn

debatoj, konferencoj, dissendo de flugfolioj en centraj lokoj, teatraj verkoj ktp.

Niaj Sekularaj Eŭropo-kunuloj prezentos siajn agadojn kaj niajn komunajn kampanjojn.

Konsiderinte mian intervenon mi pensis, ke ne sufiĉas raporti pri la agoj, nek eĉ ke ĝi ne estas la plej grava en ĉi tiuj tempoj, en kiuj ni vivas, kaj tiel mi pensis pri la demando, kiel libera penso kaj libera pensuloj devus serĉi formon por denove havi gravan influon en la socio.

Hodiaŭ ni povas diri, ke la AILP firmiĝas kiel organizo, ke ĝi ekfunkciis kiel lobio kaj ke ĝi lanĉis gravajn kampanjojn por batali kontraŭ transcendo.

Unu el la fundamentaj aspektoj de libera penso estas antaŭenigi raciismon kaj akiri ĝian aplikon al socia, politika kaj ekonomia realeco.

Ekde la klerismo kaj esence de la mezo de la 19-a jarcento ĝis la mezo de la 20-a, liberpensuloj, ateismo kaj raciismo estis la intelektaj motoroj de la re-

formo de socio, bedaŭrinde oni kredis, ke la scienco malkovris ĉion aŭ preskaŭ ĉion, ke la dioj malaperas, ke sociaj progresoj en edukado, sano, bonfarto estas neinvertigeblaj kaj ke demokratio, egaleco, libereco kaj frateco definitive ekloĝis inter ni. We were lied to (ni mensogis al ni mem), we were deceived (ni estis trompitaj). Ni forgesis la dialektikon.

Hodiaŭ ni observas kun miro, ke la scienco ne estas definitiva (feliĉe), ke la dioj

revivigi

(bedaŭrinde), ke la distanco inter malriĉaj kaj riĉaj sociaj grupoj pligrandiĝas, samtempe kiam la mezaj

klasoj malaperas, kaj stariĝas situacio de sistema senlaboreco, kaj de akcelita perdo de sociaj kaj politikaj rajtoj, tago post tago Hodiaŭ ni havas; malpli da influo en decidoj, maljusta punado de protestoj plirapidiĝas kaj la rajto je informo malaperas.

Ĉiuj aspektoj de la socio, pri kiuj laboris la "lumistoj" kaj liberpensuloj, nun estas en dubo.

La disiĝo de la ŝtataj povoj kiel demokratia garantio estis pacience malkonstruita per konfisko flanke de la ekzekutivo, leĝdona kaj juĝistaro.

Justeco kaj ĝia dubinda sendependeco, ni vidas kazojn en Hispanio kie du juĝistoj estas juĝitaj pro sia ago en pruvitaj kazoj de korupto kaj fraŭdo, dum la supozataj senkulpaj estas sur la stratoj malgraŭ milionoj da publika mono kiun ili forprenis.

Egaleco de ĉiuj viroj sendepende

la koloro de ilia haŭto, iliaj ideoj kaj ilia sekso. Ni vidas kun konsterno kiel la polico traktas enmigrintojn kiel deliktulojn, disidentajn politikistojn kiel teroristojn kaj ekonomikistojn kiel ili.

virinoj kiel netaŭgaj.

La fama unu homo voĉo, kaj poste la voĉdono de virinoj, estis manipulita. Ni vidas en Usono kiel la supozeble plej potenca viro en la mondo estas elektita kun procento de malpli ol 30% de voĉdonantaj civitanoj.

Elektio al publika oficejo en travidebla kaj egaleca maniero estas rapide diluita. Elektaj leĝoj estas faritaj en

pensante pli pri kiel la partioj kiuj disvolvas ilin konservas la plimulton, evitante meti en la centron la demandon pri ĝusta reprezentado de civitanoj.

Malrapide ni iniciatis procezon de neado de ideologioj, la tradicia dekstro kaŝis sian konservativan ideologion kaj sian liberalan ekonomian aliron sub la falsa etikedo de efikeco. La tiel nomata maldekstro, en hontinda formo, limigis sin sekvi ĉi tiujn instrukciojn kaj facile akomodigis al tiu ĉi regmaniero.

Demando kiun civitanoj demandas estas: Kion signifas esti dekstrula? kaj Kion signifas esti maldekstre? Ne ekzistas objektiva formulo por identigi ilin, nur la subjektiva vizio: mi estas maldekstre, vi estas dekstre. Ĉi tio permesas politikon esti farita sub malsamaj maskoj. Pri ĉi tiu temo, ni, kiuj rekomendas ideologian debaton, ofte aŭdas nin diri, ke ni estas malmodernaj kaj ke ni vivas en la pasinteco.

Ni vidis kaj aŭdis la modelon de "3ème

vojo" en Britio kie Toni Blair trenis la landon en nepravigeblan, kontraŭleĝan, kaj finfine perditan militon, kaj tiun de Italio kie la kuniĝo de la tradiciaj dekstro kaj maldekstro permesis la aperon de fenomenoj kiel Berlusconi kaj Grillo.

Instruado kiel armilo por pli bona estonteco. Hodiaŭ teknologio, evitante la bezonon pensi, estas la inspiro por la evoluo de studplanoj.

La apartigo de religio kaj ŝtatoj.

La gazetaro kaj la liberaj kaj sendependaj komunikiloj. Pli kaj pli sendependa ĵurnalismo estas "rara avis" (???), la subvencio de la amaskomunikiloj, pro ilia neeblo esti profita laŭ la leĝoj de la merkato, faras la objektivan transdonon pli dependa kaj vundebla.

Libereco indikas

Viduelle estas super al kolektivaj liberecoj

toj, eĉ se ekzistas

kolektivaj liberecoj

kiuj meritas esti

pekto kaj protekto. Ĉi

tiu punkto implicas multajn pripensojn, la konservativuloj kreis grandan konfuzon, en kiu ĉia populismo multiĝis, lasante civitanojn politike sendefendaj.

Korupto ne estas punita ĉe la urno, nek preskaŭ en la tribunaloj, ŝajnas, ke la publika opinio trovas tion normala.

Militoj ne timigas nek indignigas, multaj kazoj estas hodiaŭ en amaskomunikiloj, mi nur citu Palestinon, kie la civila loĝantaro estas buĉita en la nomo de paco, libereco.

kaj diversaj dioj, ĉiuj bonfaraj.

Terorismo estas batalata se ĝi venas de via kontraŭulo, sed benita se ĝi venas de via. Ni scias pri multaj kazoj en la lastaj jaroj-

naskita. La fariseaj kondamnoj de tiuj, kiuj portas branĉojn de floroj al la monumentoj de patriotaj herooj, daŭre trompas la homojn. Ekzemplo konata de ĉiuj kaj speciale abomena estas tiu de Guantánamo, kie registaro, kiu disdonas atestojn pri "demokratio" provante eksporti sian politikan strukturon, praktikas kontraŭleĝecon kaj torturon tute senpune. Ni ankaŭ ne vidis la religiojn kondamni la teroristojn ĉe ilia flanko, eble

- eble ĉar terorismo multe rilatas al religio, ni rememoru la frazon de papo Inocento la 3-a: "Uzu kontraŭ herezuloj la spiritan glavon de ekskomunikado, kaj se ĝi ne efikas, uzu la materian glavon". Respekto al la naturo perdiĝis, tial la mondo, kie ni vivas, devas esti defendita kaj protektita kontraŭ homa voreco, egoismo kondukas nin detruiri belecon, kaj por la momento la solan, hejmon kie ni loĝu.

Multaj infrastrukturoj kiuj estas konstruitaj servas la avantaĝon de kelkaj, anstataŭ plibonigi la vivojn de civitanoj, kiuj tamen provizas la necesan laboron.

Ĉiuj ĉi tiuj pripensoj alfrontas nin

dogmoj de ŝajne senespera socio:

Tiel nomataj intelektuloj pontifikas sur la merkato kiel la motoro de la historio.

Sano estas varo.

Edukado estas varo.

Arto estas varo, kvankam tio ne estas nova en la historio. Antaŭ ol informo estis potenco, nun kun la kapablo misinformi ĝi estas varo. La reguloj de la Laboro (Kodo) devas esti abolicitaj por ke la merkato reguligu la rilatojn en la labormondo. Tio estas, laboro devas esti konvertita en varo.

La stato de bonfarto estas malhelpo al la evoluo

ekonomia evoluo. La solvo estas privata scio.

Ĉu ni rezignaciis al maljusteco?

Progresismo devas meti sur la tagordon la idealojn de la Franca Revolucio: Libereco, egaleco kaj frateco.

Por tio mi proponas, ke la AILP malfermu novan laborlinion en 2 aspektoj:

Malfermaj sektoraj debatoj, kiuj helpas profundigi la sociajn, politikajn kaj ekonomiajn problemojn de nia socio, per malcentraj kaj reduktitaj laborkunsidoj, kiuj reflektiĝas en dokumentoj vaste distribuitaj inter sociaj agantoj.

Kaj promocii rondojn de pripensado, propraj kaj eksteraj, kiuj ebligas al la hodiaŭaj lumistoj konigi siajn pripensojn kaj proponojn por la estonteco.

Kiel mi jam multfoje esprimis, la diferencoj inter liberpensuloj en la kono de la realo kaj la solvoj

koncernaj problemoj, kondukis multfoje al senfruktaj bataloj. Mi konfirmas, ke diverseco estas krea. Ni kuraĝigu la alprenon de sintezo aŭ la konservadon de la debato de hipotezoj en la kampo de raciismo kaj scienco.

Bedaŭrinde, pro mia fizika kondiĉo kaj mia scio, mi ne estas la ĝusta persono por gvidi ĉi tiun ambician projekton, sed mi proponas mian partoprenon kun ĉiuj miaj kapabloj en iuj el la laboroj kiuj estos iniciatitaj.

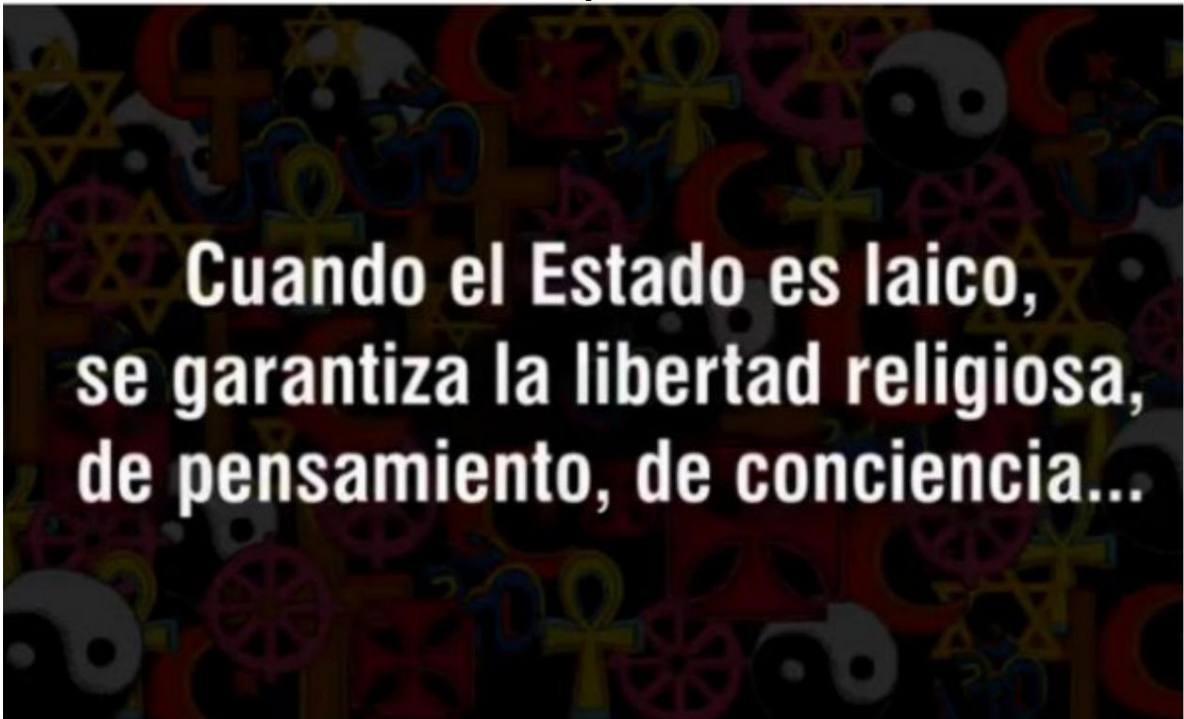
Brakumon

Albert Riba Cañardo

Prezidanto de la Unio de Ateistoj kaj

Liberpensuloj (Hispanio)

Proparolanto de AILP Hispanio

**Cuando el Estado es laico,
se garantiza la libertad religiosa,
de pensamiento, de conciencia...**

Gautier-Ernest Ngumbu (Francio)

AFRIKO: ŜTATOJ KAJ SEKURECO

Ni ne estas kolektitaj por memorfesti

pli multo la apartigo de Eklezioj kaj Stato, eĉ se kompreneble tio estas grava ago por socia paco kaj kunvivado.

Ni estas ĉi tie ĉar preskaŭ ĉie en la mondo la foresto de sekularismo subpremas homojn kaj neas la rajton de civitanoj esti agnostikaj, ateistoj aŭ liberpensuloj.

Ni estas ĉi tie ĉar preskaŭ ĉie en la mondo religiaj sistemoj strebas trudi moralajn normojn.

Ni estas ĉi tie ĉar religiaj militoj ankoraŭ postulas milojn da viktimoj kaj interrompas la progreson de la homaro.

Mi venas de kontinento, kie oni diris al ni dum infanaĝo, ke ĝi estas "la lulilo de la homaro", la komenco de civilizacio. Paradokse, Afriko estas el ĉiuj kontinentoj la plej malforta kaj la plej minacata. Unuflanke pro sia propra konsterno kun siaj politikaj, tribaj kaj religiaj luktoj. Aliflanke, la atako de imperiismo profunde subfosis ĝian kulturen heredaĵon.

La manko de kolektiva progreso restas, fakte, ligita al la evoluo de internaj streĉiĝoj en la nova geopolitika kunteksto. Religioj reprezentas la plej grandajn fortojn de maltoleremo, kiuj kontraŭstaras homojn. Tion pruvas niaj okuloj la proliferado de fanatikaj movadoj kaj ilia sanga tumulto en Niĝerio, Egiptio, Malio kaj ĉie aliloke.

Se la debato kaj pripensado pri paco kaj evoluo en Afriko estas engaĝitaj por proponi eblajn solvojn, ĉi tiu zorgo aliĝas al alia, eĉ pli malfacile difinebla hodiaŭ; "tiu de la rilato inter politiko kaj religio". Ĉi tiu tasko ne estas cirkonstancia.

Ĝi estas la batalo kontraŭ dogmoj, por kritika pensado kaj libereco de penso. Estas la devontigo

d' Hypatia de Aleksandrio, Giordano Bruno, Voltaire kaj multaj aliaj.

Temas pri batali kaj por la libereco de ĉiu homo kaj por la libereco de

ĉion, kion ni nomas Demokratio.

Du periodoj tiel punktus miajn rimarkojn: militoj, la kreskantaj krizoj kaj la bezono de renaskiĝo per modernaj manieroj bazitaj sur libereco de konscio kaj penso.

ĈU ESTAS IU ESPERO AFRIKA?

Observi hodiaŭ, ke la postkolonia periodo finiĝis je geopolitika nivelo, ne estas neeviteble negativa, male ĝi povas konsistigi vektoron de rimedoj por ĉesigi ĉiujn malsanojn kaj konfliktojn, de kiuj suferas Afriko.

Monda evento, kiu ne eskapis de via atento, ĵus okazis en Brazilo. Ĝi estas la Futbala Mondpokalo. Mi ne scias ĉu vi estas kiel mi, sed mi spektis multajn ludojn ĉiun ŝancon. Afrikaj sportaj analizistoj ĉiuj konsentas noti seniluziigan agadon de siaj teamoj.

Ĉu ekzistas kaŭzo kaj efiko rilato en ĉi tio? Aŭ

simpla simileco? Ĉiukaze, la proponita spektaklo reflektis la situacion sur la afrika kontinento: milito, malstabileco kaj malboniĝo de ekonomiaj kaj sociaj kondiĉoj.

Ĉi tiu komparo estas do celita resonanci kun la hodiaŭaj novaĵoj .

En Niĝerio, pli ol 200 mezlernejaj knabinoj estas arestitaj de Boko Haram, kies nomo laŭvorte signifas "Okcidenta edukado estas peko" en la haŭsa lingvo. Tiu ĉi religia movado, klasifikita kiel terorisma organizo, celas trudi radikalan vizion de Islamo.

En teksto eldonita de "Le Figaro" en 2012, la Internacia Kriza grupo emfazis tendencon al religia radikaliĝo ĉiam pli tentata de perforto.

En la Sahel-regiono, la Magreba branĉo de Al-Kaida, nomita AQIM, estas la radiko de multaj regionaj konfliktoj kontraŭ fono de radikalismo kaj ekstremismo.

La lastatempa krizo en Malio estis karakterizita per pliiĝo en islamaj grupoj kiuj devigis virinojn porti la vualon. La regiono de la Grandaj Lagoj, kiu estas ĉefe katolika, estas la sceno de unu el la plej mortigaj konfliktoj en la historio de la homaro.

Fronte al ĉi tiu tabulo, taŭgas klarigi gravan punkton; Libera Penso havas absolute neniun registaran alvokiĝon. Kiam ni parolas pri Libera Penso, kiam ni rememoras humanismajn valorojn, estas evidente, ke tiuj estas universalaj valoroj. La Pacifismo de Libera Penso

estas la heredanto de longa kontraŭmilitarisma tradicio markita dum sia historia kongreso okazinta en Romo en 1904, per ĝia malakcepto de la triobla regado de perforta potenco en religiaj aferoj, de privilegio en politikaj aferoj kaj de kapitalo en aferoj ekonomiaj.

Tamen internaciaj investantoj kaj entreprenistoj nun havas pozitivan perspektivon pri la afrika kontinento, kies promesoj de kresko

ance estas realaj. Ni sendube pensas, ke ni povas trudi pacon kaj kunvivi per komercaj interŝanĝoj, sen konsideri etikajn kaj moralajn kapablojn. Kaj tamen, ĉi tiu hipotezo jam estis provita en pli progresintaj socioj.

La tezo laŭ kiu teknika kaj teknologia progreso ipso facto kondukus al la progreso de la homaro fiaskis. Ni estas pli evoluintaj

kun

nijaj komunikiloj ol ni estas sur homa nivelo. Finfine, la demando pri ĉi tiu malkonekto kun kio devus esti la vertikala integriĝo de homoj en la socion estas unu el la plej grandaj malfacilaĵoj de niaj nuntempaj socioj, kiuj ĉiam pli

alfrontas vivi por si mem, kun la pliiĝo de streĉiĝoj, kategoriaj kaj komunumaj retiriĝoj. La problemoj kiuj aperas hodiaŭ ne estas problemoj de merkato de tabletoj aŭ eksportado de mineraloj, sed tiuj de la kapablo de homoj kunvivi.

Mi ŝatus saluti ĉi tie ĉiujn kamaradojn, kiuj kampanjas en siaj respektivaj landoj kontraŭ maltoleremo, fanatikeco kaj subpremo kaj esprimas al ili mian senrezervan admiron, ĉar por kelkaj el ili ilia engaĝiĝo ne estas sekura.

LECITY KIEL BAZO DE DEMOKRATIO

Kian lokon okupas mia pensado pri la temo de sekularismo? Konsiderante ke kiam ni atentis temon, tio ofte estas ĉar ĝi respondas al neceso. La deziro trakti tiun ĉi demandon fontas, esence, el la deziro forte aserti, se necese, ke la sekularismo prenas hodiaŭ, kiel en la pasinteco, la signifon de universala lukto, de emancipa batalo.

Tamen, la unua konstato kiu aperas estas tiu de la difino de sekularismo. Tiu ĉi termino estas malfacile tradukebla en afrikajn lingvojn, do multaj socioj povas deklari sin sekularaj sen esti tia.

Kun kelkaj esceptoj, la plej multaj el la konstitucioj de afrikaj landoj ankoraŭ klare asertas kaj konservas hodiaŭ religian liberecon kaj la nekonfesecon de la Ŝtato.

Tiel estas en francalingvaj landoj kiel Senegal, Malio, Kongo aŭ Ebura Bordo, kiuj precizigas "la laika karaktero de la Respubliko".

Anglalingvaj landoj kiel Kenjo, Tanzanio kaj Zimbabvo ankaŭ substrekas en malsamaj formoj ke la Ŝtato estas apartigita de religio. Sed la realo estas pli miksitaj en la realo. Ni pli ol iam konscias pri la neceso fari ĝin viva valoro, sed ankaŭ plivastigi ĝian amplekson, ĉar ĝi estas espero por subpremataj minoritatoj. Interkonsiliĝoj kaj variadoj pri ĉi tiu fundamenta punkto devas rezulti en la aserto de striktaj reguloj, por ke la kunvivado estu efika en ĉi tiuj pluralaj kaj diversaj socioj.

Tial mi insistas pri la alprenado de la principo de absoluta libereco, poste pri la efika institucia organizo de disiĝo inter religioj kaj publikaj aŭtoritatoj kiel indikiloj de sekularismo kiel kondiĉo de emaniĝo -antiĝo de la estonteco de la afrika popolo.

Sed la batalo por sekularismo ne povas esti reduktita al vizio strikte difinita de la statuso de religioj. Sekularismo estas, en sia socia dimensio, lukto por la egaleco de ĉiuj. Permesu al mi rilati al Condorcet, kiu notas en siaj Mémoires pri publika edukado, ke la batalo por emancipiĝo postulas edukadon provizita al ĉiuj por "fari racion populara". Estas ankaŭ la engaĝiĝo de Paul Bert kiu deklaris dum sia

kampanjo por la kantonaj elektoj en 1870: "Mi kredas, ke nescio naskas despotismon kaj ke nur edukado povas certigi la triumfon de libereco". Li tiel formulas la ideon ke civita edukado kaj scienca instruado estas la du kolonoj kiuj kontribuas al la evoluo de la kritika spirito de la civitano.

La plej grava defio ĉi tie estas redukti malegalecojn en aliro al edukado, precipe por knabinoj kaj infanoj de kamparaj fonoj.

raux.

Antaŭ ol fini miajn rimarkojn, mi ŝatus memorigi al vi, ke Libera Penso ankoraŭ havas brilan estontecon. Ĝi estas forta valoro, ĉar se ni ankoraŭ estas ĉi tie hodiaŭ, estas ĉar estas io esenca en ĉi tiu aliro, alie ĝi estus jam forbalaita de la vento de la historio.

Tiusence ni devas do veti je la influo de la Libera Penso multe preter niaj limoj. Hieraŭ en Oslo, en Mar del Plata, en Concepción kaj hodiaŭ en Londono, mi esprimas la esperon, ke la sama entuziasmo kaj sama volo akompanos la okazigon de la venonta kongreso sur afrika grundo.

Sekularismo kiel konscio havas sian lokon en Afriko kie ĝi povas kuraĝigi kritikan pensadon kaj doni prioritaton al faktoj super opinioj.